

Hensyn til Retsfager imellem forskjellige Parter, naar Søgsmaalenes Forening ikke vilde stride imod § 42.

Er flere Søgmaal forenede under een Retsfag, kan Retten anordne, at en Udsættelse skal finde Sted, og at et eller flere af Søgsmaalene forhandles og paadømmes særskilt.

Frembyder Sagen flere Stridspunkter, kan Retten bestemme, at Forhandlingerne foreløbigt skulle indskrænke sig til et eller nogle af disse; enkelte Søgsmaaalsgrunde eller enkelte Indsigelser kunne som en Følge heraf gøres til Gjenstand for særskilt Procedure.

§ 103.

Er et Retsforhold, hvis Sætsættelse vil faa Indflydelse paa Sagens Udfald, Gjenstand for en ved samme eller en anden Ret svævende Retstrætte, eller er det indbragt til Afgjørelse ved administrativ Myndighed, kan Retten enten efter Paastand eller paa Embeds Begne bestemme, at Sagens Forhandling i det Hele eller tildels skal udsættes, indtil hin Retstrætte er paadømt, eller den administrative Afgjørelse er truffen.

§ 104.

Opstaar der under en Sag Mistanke om en begaaet strafbar Handling, eller de allerede er begyndt en Forundersøgelse mod en af Sagens Parter, kan Retten udsætte Forhandlingen, indtil Straffesagen har fundet sin Afgjørelse.

§ 105.

Ved Udvøelse af den i §§ 102—104 hjemlede Myndighed har Retten at virke hen til, at den størst mulige Orden, Klarhed og Simpeltid i Forhandlingerne opnaas.

§ 106.

De i §§ 98, 99, 102, 103 og 104 omhandlede Bestemmelser kunne træffes paa ethvert Trin af Forhandlingerne, ligesom de kunne tilbagefalde, naar Retten anser dette for hensigtsmæssigt.

Retten anordner det Fornødne med Hensyn til Udsættelse af Sagen, naar den benytter sin i §§ 98, 99, 102, 103 eller 104 omhandlede Myndighed.

§ 107.

De i §§ 98, 99, 102, 103 eller 104 indeholdte procesledende Bestemmelser ere ikke Gjenstand for Retsmidlers Anvendelse.

Kapitel IX.

Om Forlyndelser og andre procesuelle Meddelelser.

§ 108.

Forlyndelser og andre procesuelle Meddelelser skulle, forsaavidt ikke Loven eller Parternes Overenskomst medfører Undtagelse, foregaa ved en Stævningsmand. Denne har ved Forretningens Udførelse som Vidne at tiltage en anden Stævningsmand eller, saafremt Liden ei tillader at faa en saadan tilkaldt (§ 109 næstsidste Stykke), en god Mand.

Enhver befuldmægtiget Stævningsmand kan med fuld Retsvirkning iværksætte Forlyndelser og Meddelelser under Jagttagelse af de i Loven givne Fovkrifter. Gyldigheden af det Foretagne sættes ikke derved, at Stævningsmanden har handlet udenfor den Retskreds, i hvilken han er ansat.